

Sygn. akt I C 73/22 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Anna Gajewska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 22 marca 2022 r. w P.

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą we W.

przeciwko M. S. (1)

o zapłatę

o r z e k a

I. Zasądza od pozwanej M. S. (1) na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą we W. kwotę 4 232,09 zł (cztery tysiące dwieście trzydzieści dwa złote 09/100) z odsetkami maksymalnymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 3 895,10 zł od dnia 24.06.2021r. do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 140,19 zł od dnia 5.01.2022r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanej M. S. (1) na rzecz powoda (...) Bank S.A. z siedzibą we W. kwotę 417,00 zł (czterysta siedemnaście złotych 0/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za czas po upływie tygodnia od doręczenia wyroku do dnia zapłaty.

UZASADNIENIE

W dniu 13 stycznia 2022 roku (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wytoczyła powództwo przeciwko M. S. (1) o zapłatę kwoty 4 232,09 złotych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 16 marca 2020 roku pomiędzy pozwaną M. S. (1) a stroną powodową (...) Bank Spółka Akcyjna została zawarta umowa nr (...) o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty.

Na podstawie przedmiotowej umowy Bank przyznał pozwanej limit kredytowy w wysokości 5 000 złotych, zobowiązał się do dostarczenia karty i rozliczania transakcji dokonanych przy jej użyciu oraz prowadzenia rachunku karty. Pozwana natomiast zobowiązała się do dokonywania spłaty kwot transakcji wraz z należnymi odsetkami i kwotami opłat i prowizji w wysokości co najmniej kwoty spłaty podanej w wyciągu karty.

Pozwana otrzymała kartę i po dokonaniu jej aktywacji dokonała przy jej pomocy transakcji, z których do spłaty pozostało 2620 złotych z tytułu transakcji gotówkowych oraz 1275,10 złotych z tytułu transakcji bezgotówkowych.

Strona powodowa, przez okres kilku miesięcy poprzedzających wytoczenie powództwa, wielokrotnie podejmowała próby zmierzające do polubownej spłaty zobowiązania i polubownego pozasądowego rozwiązania sporu. Pomimo licznych prób, pozwana nie uregulowała całego zobowiązania wynikającego z umowy.

Z uwagi na niedopełnienie przez pozwaną warunków umowy, a w szczególności nieuregulowanie w pełni dwóch wymagalnych spłat limitu kredytowego, w związku z brakiem skuteczności podjętych działań upominawczo-windykacyjnych, powódka wypowiedziała umowę. Po upływie okresu wypowiedzenia w dniu 10 czerwca 2021 roku cała niespłacona należność wynikająca z transakcji dokonanych przy pomocy karty, postawiona została w stan natychmiastowej wymagalności. Pomimo upływu wyznaczonego w ten sposób ostatecznego terminu spłaty należności z tytułu niewykorzystanego limitu, pozwana do dnia sporządzenia pozwu nie zwróciła całości zadłużenia.

Strona powodowa wniosła o zasądzenie kwoty:

- 2620 złotych tytułem transakcji gotówkowych wraz z dalszymi odsetkami od dnia 24 czerwca,
- 1275,10 złotych tytułem transakcji bezgotówkowych od dnia 24 czerwca 2021 roku,
- 140,19 złotych tytułem odsetek wyliczanych na dzień sporządzenia pozwu wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie,
- 196,80 złotych, tytułem kosztów ubezpieczenia kredytu, zabezpieczenia operacji kartą oraz innych kosztów niezwiązanych z windykacją należności.

Nakazem zapłaty wydanym w dniu 18 stycznia 2022 roku w sprawie sygn. akt I Nc 12/22 Sąd Rejonowy w Piszku zasądził od pozwanej na rzecz powódki całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania.

Pozwana w terminie wniosła sprzeciw do nakazu zapłaty zaskarżając go w całości i wniosła o oddalenie powództwa.

Pozwana zgłosiła zarzut braku udowodnienia podstawy istnienia i wysokości roszczenia dochodzonego pozwaną, braku legitymacji czynnej powódki, braku wskazania w pozwie sposobu wyliczenia wysokości należności głównej, braku wskazania w pozwie i udowodnienia istnienia podstawy wymagalności dochodzonego roszczenia, braku skutecznego doręczenia pozwanemu wezwania do zapłaty, ewentualnie brak skutecznego doręczenia pozwanej oświadczenia o wypowiedzeniu umowy, a tym samym wymagalności roszczenia w całości, brak dokonania pełnego rozliczenia zadłużenia wskazującą na kwotę dochodzonej należności, a także zarzut przedawnienia.

W uzasadnieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty wskazała, że powódka udzielając kredytu zobowiązała pozwaną do obowiązkowego ubezpieczenia zobowiązania, co nie jest produktem bankowym, a zarazem warunkuje możliwość udzielenia kredytu przez powódkę. Sprzedana usługa była zbędna, a pozwana nie miała możliwości zapoznać się ze szczegółami dotyczącymi ubezpieczenia poza przepisami zawartymi w umowie kredytowej.

Ponadto, przy powstaniu trudności ze spłatą zobowiązania powódka nie poinformowała pozwanej o możliwości rezygnacji z ubezpieczenia kredytu.

Pozwana wniosła o rozliczenie prowizji i opłat pobieranych z góry i w każdej racie za kredyt, który został przedwcześnie wypowiedziany, gdyż zobowiązanie jako umowa kredytowa wygasła.

Zaznaczyła, że wysłała do wierzyciela prośbę o restrukturyzację zobowiązania, w związku z trudną sytuacją finansowo-bytową, jednak nie uzyskała pozytywnej decyzji.

Pozwana z ostrożności procesowej złożyła oświadczenie o sankcji kredytu darmowego, a także na podstawie art. 320 k.p.c. o rozłożenie na raty zasądzonego świadczenia.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 16 marca 2020 roku między S. C. Bank z siedzibą we W., a M. S. (1) została zawarta umowa o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty C. – nr (...).

Na podstawie powyższej umowy bank przyznał posiadaczowi karty tj. M. S. (1), limit kredytowy w wysokości 5000 złotych, stanowiący całkowitą kwotę kredytu i zobowiązał się do prowadzenia rachunku karty w celu korzystania z przyznanego limitu. Bank zobowiązał się do wydania M. S. (1) karty kredytowej oraz do rozliczania transakcji dokonanych przy jej użyciu, a M. S. (1) miała dokonać spłaty kwot transakcji z należnymi bankowi kwotami odsetek, opłat i prowizji.

Dla transakcji gotówkowych, bezgotówkowych i Planu spłat ratalnych oprocentowanie wykorzystanego limitu kredytowego, na podstawie umowy, jest równe wysokości odsetek maksymalnych.

Na podstawie przedmiotowej umowy M. S. (1) została zobowiązana do ponoszenia, oprócz odsetek z tytułu wykorzystanego limitu kredytowego, opłaty za obsługę karty kredytowej 7,40 zł miesięcznie, a także innych kosztów tj. opłaty za transakcje gotówkowe w wysokości 6% wypłaconej kwoty, nie mniej niż 10 zł i opłat opcjonalnych według swojego wyboru.

Zgodnie z umową bank może wypowiedzieć umowę m.in. w przypadku utraty zdolności kredytowej przez posiadacza karty, braku spłaty wymagalnego zadłużenia lub jego części po uprzednim wezwaniu posiadacza karty do zapłaty zaległych spłat lub ich części w terminie ustalonym przez bank, nie krótszym niż 14 dni roboczych od daty otrzymania wezwania, pod rygorem wypowiedzenia umowy.

M. S. (1) wyraziła zgodę na obciążanie rachunku karty składką z tytułu ubezpieczenia indywidualnego, składką z tytułu indywidualnego ubezpieczenia assistance Pomoc na Zawołanie, a także opłatą z tytułu zakupu Pakietu Usług (...).

M. S. (1) otrzymała m.in. egzemplarz umowy, wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy, tabelę opłat i prowizji oraz regulamin, stanowiące integralną część umowy, zestawienie opłat pobieranych z tytułu usług świadczonych w związku z prowadzeniem rachunku płatniczego.

(dowód: regulamin umowy o przyznanie limitu kredytowego k. 14-16, umowa nr (...) k. 17-20, tabela opłat i prowizji k. 21-23)

M. S. (2) aktywnie korzystała z przyznanego jej limitu na karcie kredytowej poprzez transakcje gotówkowe oraz bezgotówkowe.

M. S. (1) nie wywiązywała się z zobowiązań wynikających z umowy nr (...), tj. nie spłacała swoich zobowiązań.

Pismem z dnia 3 czerwca 2020 roku (...) Bank Spółka Akcyjna poinformowała M. S. (1) o upływie terminy płatności kwoty minimalnej z tytułu zadłużenia na karcie kredytowej.

W dniu 5 października 2020 roku (...) Bank Spółka Akcyjna skierowała do M. S. (1) ostateczne wezwanie do zapłaty, wzywając do zapłaty zaległości w terminie 14 dni od otrzymania pisma, pod rygorem wypowiedzenia umowy.

Pismem z dnia 29 października 2020 roku spółka wypowiedziała umowę M. S. (1).

Pismem z dnia 5 marca 2021 roku spółka wezwała M. S. (1) do zapłaty zaległości w terminie 14 dni od otrzymania pisma, pod rygorem wypowiedzenia umowy.

Pismem z dnia 30 marca 2021 roku (...) Bank Spółka Akcyjna doręczonym M. S. (1) w dniu 6 kwietnia 2021 roku wypowiedziała umowę nr (...).

(dowód: wykaz operacji na rachunku karty k. 11-13, pismo z 03.06.2020r. k. 24, ostateczne wezwanie do zapłaty k. 25, oświadczenie k. 26, ostateczne wezwanie do zapłaty k. 28, oświadczenie o wypowiedzeniu umowy wraz z dowodem doręczenia k. 29-30)

Sąd zważył, co następuje:

Podniesione przez stronę pozwaną zarzuty, w świetle przedłożonych przez powódkę dokumentów, uznać należy za chybione.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że przedmiotową umowę pożyczki pozwana zawarła z (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą we W., która jest stroną powodową w rozpoznawanej sprawie, co czyni całkowicie niezasadnym podniesiony przez pozwaną zarzut braku legitymacji czynnej po stronie powódki.

Powódka wykazała istnienie zobowiązania. Umowa załączona do pozwu jest podpisana przez pozwaną, czego pozwana nie kwestionowała. Ponadto, w treści uzasadnienia sprzeciwu od nakazu zapłaty pozwana przyznaje, iż doszło do zawarcia umowy.

Z przedłożonego przez powódkę wykazu operacji na rachunku karty pozwanej (k. 11-13) wynika jednoznacznie, że pozwana wykorzystwała kwotę 2 620 złotych w formie gotówkowej, a także kwotę 2 185,88 złotych w formie bezgotówkowej. Powódka dochodzi zatem wymagalnej kwoty transakcji gotówkowych w wysokości 2620 złotych wraz z dalszymi odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 24 czerwca 2021 roku, a także wymagalnej kwoty transakcji bezgotówkowych w wysokości 1275,10 zł wraz z dalszymi odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 24 czerwca 2021 roku. Kwota transakcji bezgotówkowych w kwocie 1 275,10 złotych wynika z pomniejszenia sumy dokonanych transakcji bezgotówkowych przez pozwaną o łączną wartość wpłat zaksięgowanych na poczet transakcji bezgotówkowych.

Jednocześnie powódka zażądała odsetek umownych, wskazanych kwotowo w wysokości 140,19 złotych, naliczanych od kwot obciążających rachunek karty, począwszy od 24 marca 2020 roku do dnia 23 czerwca 2020 roku w kwocie 140,19 złotych. Nadto, powódka żąda kosztów w wysokości 196,80 zł tytułem kosztów ubezpieczenia spłaty kredytu. Kwota ta została pomniejszona o sumy kosztów o łączną wartość spłat zaksięgowanych na poczet kosztów przed datą sporządzenia pozwu.

Wyliczenia powódki są prawidłowe. Pozwana nie udowodniła, ani nie wykazała w żaden inny sposób, że wyliczenia powinny mieć inną wartość niż te wykazane przez powódkę. Twierdząc, że doszło do całkowitej bądź częściowej spłaty pożyczki w innej wysokości, niż to wykazują przedłożone przez powódkę dokumenty, pozwana winna była przedłożyć stosowne dowody, czego jednak nie uczyniła ograniczając się do gołosłownych twierdzeń, a zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Oświadczenie o wypowiedzeniu umowy wystawione przez powódkę 30 marca 2021 roku zostało nadane listem poleconym na adres pozwanej i doręczone w dniu 6 kwietnia 2021 roku (k. 29-30). Okres wypowiedzenia umowy wynosił dwa miesiące od momentu doręczenia wypowiedzenia. Wobec braku spłaty wymagalnego zadłużenia, wypowiedzenie stało się skuteczne z dniem 7 czerwca 2021 roku. Konsekwencją rozwiązania umowy było postawienie całej kwoty wraz z odsetkami w stan natychmiastowej wymagalności i konieczność spłaty przez pozwanego całości zadłużenia w terminie określonym przez (...) Bank S.A., pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Wobec powyższego bezzasadny jest zarzut strony pozwanej nieskutecznego wypowiedzenia umowy pożyczki.

Należy zaznaczyć, iż przedmiotowa umowa nie została zawarta pod presją przewagi (...) Bank Spółki Akcyjnej prowadzącej działalność gospodarczą polegającą na udzielaniu pożyczek. Pozwana miała bowiem możliwość wyboru instytucji finansowej, u której chce zaciągnąć zobowiązanie. Zawarła przedmiotową umowę w ramach swobody kontraktowej. Znała treść swojego zobowiązania, w szczególności jego wysokość, wysokość poszczególnych rat i terminy ich spłaty oraz wysokość oprocentowania; otrzymała egzemplarz umowy wraz z tabelą opłat i prowizji oraz regulaminem; mogła i powinna była szczegółowo zapoznać się z treścią umowy; mimo uprawnienia, nie odstąpiła od umowy na zasadach określonych w umowie.

Należy podkreślić, że powódka nie miała obowiązku uwzględniać wniosków pozwanej o restrukturyzację zadłużenia i okoliczność ta nie może skutkować oddaleniem powództwa.

Pozwana powołuje się na art. 45 ustawa ust. 1 z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 246), który mówi o tym, że w przypadku naruszenia przez kredytodawcę art. 29 ust. 1, art. 30 ust. 1 pkt 1-8, 10, 11, 14-17, art. 31-33, art. 33a i art. 36a-36c konsument, po złożeniu kredytodawcy pisemnego oświadczenia, zwraca kredyt bez odsetek i innych kosztów kredytu należnych kredytodawcy w terminie i w sposób ustalony w umowie.

W ocenie Sądu nie doszło do spełnienia się przesłanek warunkujących zastosowanie sankcji kredytu darmowego, tym samym nie ma możliwości przekształcenia kredytu w kredyt darmowy.

Chybiony jest również zarzut pozwanej przedawnienia roszczenia.

Zgodnie z treścią art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata.

Nie ulega wątpliwości, że udzielanie pożyczek i kredytów mieści się w zakresie działalności gospodarczej prowadzonej przez instytucje je udzielające, dlatego termin przedawnienia roszczeń wynikających z tego rodzaju umów wynosi 3 lata. Termin ten liczony jest od dnia wymagalności roszczenia, a więc od dnia wypowiedzenia umowy, który to skutek w niniejszej sprawie nastąpił w dniu 7 czerwca 2021 roku. Pozew w niniejszej sprawie został natomiast wniesiony 5 stycznia 2022 roku, która to czynność, zgodnie z treścią art. 123 § 1 k.c., przerwała bieg przedawnienia. Stwierdzić zatem należy, że do przedawnienia przedmiotowego roszczenia nie doszło.

Zgodnie z treścią przepisu art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie.

Uprawnienie z art. 320 k.p.c. przysługuje sądowi w szczególnie uzasadnionych wypadkach, a więc w sytuacjach, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody. Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być obiektywne, spowodowane nieurodzajem czy klęską żywiołową, mogą być jednak także spowodowane działaniem samego dłużnika. Skorzystanie z przysługującego sądowi uprawnienia ma na celu także uchronienie pozwanego od postępowania egzekucyjnego, tak aby umożliwić mu wykonanie wyroku w sposób dobrowolny.

W ocenie Sądu okoliczności przedmiotowej sprawy nie uzasadniają zastosowania dobrodziejstwa z art. 320 k.p.c. Należy podkreślić, że sama umowa o przyznanie limitu kredytowego miała charakter ratalny. Powyższe nie zagwarantowało jednak spłaty zadłużenia w ustalonych terminach. Kierowane do pozwanej przez stronę powodową wezwania do zapłaty pozostawały bezskuteczne. Wobec powyższego brak jest podstaw do uznania, że po rozłożeniu przedmiotowego świadczenia na raty pozwana wykonałaby wyrok w sposób dobrowolny. Należy również dodać, że pozwana w żaden sposób nie wykazała, że jej sytuacja uzasadnia rozłożenie świadczenia na raty.

Reasumując, Sąd uznał, że przedłożone przez stronę powodową dokumenty nie budzą wątpliwości i dowodzą istnienia przedmiotowego zadłużenia, zaś ich prawdziwość i wiarygodność nie została podważona przez stronę pozwaną, dlatego Sąd zasądził od pozwanej M. S. (1) na rzecz powódki (...) Bank Spółka Akcyjna kwotę 4232,09 złotych z odsetkami maksymalnymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 3 895,10 złotych od dnia 24 czerwca 2021 roku do dnia zapłaty oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 140,19 złotych od dnia 5 stycznia 2022 roku do dnia zapłaty.

Mając na uwadze wynik postępowania, Sąd w oparciu o przepisy art. 98 kpc, zasądził od pozwanej M. S. (1) na rzecz powódki kwotę 417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 400 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu oraz kwotę 17 zł tytułem zwrotu opłaty od udzielonego pełnomocnictwa.